

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

02 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

Maria Ghervas

Dumitru Mardari

juducând în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Leșan Nicolae în numele inculpaților, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan-Vodă din 27 iulie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2019, pe cauza penală în privința lui

Mazuru Dan Xxxxx, a.n. xx.xx.xxxx,
originar din Xxxxx, domiciliat Xxxxx;

Mafteuța Constantin Xxxxx, a.n.
xx.xx.xxxx, originar și domiciliat Xxxxx
și,

Bargan Gheorghe Xxxxx, a.n. xx.xx.xxxx,
originar și domiciliat Xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

- instanța de fond: 13.07.2017 - 27.07.2018;
- instanța de apel: 13.09.2018 - 12.01.2019;
- instanța de recurs: 02.05.2019 - 02.07.2019;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă din 27 iulie 2018, *cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală*, Mazuru Dan, Mafteuța Constantin și Bargan Gheorghe, au fost recunoscuți culpabili de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 179 alin. (1) și 287 alin. (3) Cod penal cu stabilirea pedepselor:

- în baza art. 179 alin. (1) Cod penal - 1 an închisoare pentru fiecare;
- în baza art. 287 alin. (3) Cod penal - 3,4 ani închisoare pentru fiecare.

Conform art. 84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor s-a stabilit definitiv lui Mazuru Dan, Mafteuța Constantin și Bargan Gheorghe pedepse sub formă de închisoare pe termen de 4 ani pentru fiecare.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepselor în privința lui Mazuru Dan, Mafteuța Constantin și Bargan Gheorghe a fost suspendată condiționat pe termen de probă de 2 ani pentru fiecare.

Acțiunea civilă depusă de Procuratura Ștefan Vodă privind încasarea cheltuielilor de judecată a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Acțiunea civilă înaintată de părțile vătămate Onofrei Alexei și Onofrei Serghei a fost admisă parțial și s-a încasat din contul inculpaților în beneficiul lui Onofrei Alexei prejudiciul moral în sumă de a câte 30 000 (treizeci mii) lei de la fiecare, și prejudiciul moral în sumă de a câte 20 000 (douăzeci mii) lei de la fiecare.

S-a încasat din contul inculpaților în mod solidar în beneficiul lui Onofrei Alexei și Onofrei Serghei cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2 500 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Mazuru Dan, Bargan Gheorghe, Mafteuța Constantin la data de 16.03.2017, aproximativ la orele 19:40, prin înțelegere prealabilă, fără nici un motiv au pătruns ilegal în ograda gospodăriei casei lui Onofrei Alexei, a. n. xx.xx.xxxx, situat în sat. Xxxxx, r-nul Xxxxx și având asupra lor bâte din lemn au aplicat violența fizică ultimului și fratelui acestuia Onofrei Serghei, a. n. xx.xx.xxxx.

Tot ei continuându-și acțiunile sale criminale, la 16.03.2017, aproximativ la orele 19:40, prin înțelegere prealabilă, fără nici un motiv, din intenții huliganice, au pătruns în gospodăria lui Onofrei Alexei, situat în sat. Xxxxx, r-nul Xxxxx, au manifestat acțiuni care se deosebesc prin conținutul lor printr-o deosebită obrăznicie și având asupra lor bâte din lemn, au aplicat ultimului și fratele acestuia Onofrei Serghei, multiple lovituri în diferite regiuni ale corpului, astfel provocându-le dureri fizice.

3. Nefiind de acord cu sentința, au declarat apeluri:

3.1. părțile vătămate Onofrei Alexei și Onofrei Serghei, care au solicitat admiterea apelului și casarea parțială a acesteia, cu emiterea unei decizii prin care inculpaților Bargan Gheorghe, Mazuru Dan și Mafteuța Constantin să le fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 4 ani, fără suspendarea condiționată a executării.

A se încasa în mod solidar, de la inculpați în beneficiul lui Onofrei Alexei suma de 300 000 (trei sute mii) lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral.

A se încasa în beneficiul lui Onofrei Serghei de la inculpați suma de 200 000 (două sute mii) lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral cauzat prin infracțiune.

În rest, sentința să fie menținută.

În argumentarea apelului declarat, părțile vătămate au invocat:

- sentința primei instanțe este neîntemeiată în partea stabilirii pedepsei și acțiunii civile;

- inculpații, fiind sportivi și ocupându-se cu boxul au venit în mod deliberat în gospodăria lui Onofrei Alexei pentru a-l maltrata sau poate chiar să săvârșească o infracțiune mult mai gravă;

- într-o careva discuție particulară, chiar și înainte de ședință, și care a fost înregistrată audio de către Onofrei Alexei, inculpații au recunoscut că au fost plătiți cu 500 de euro fiecare pentru ca să-l bată pe acesta, dar nu au vrut să spună la urmărirea penală despre acest fapt și nici să divulge identitatea celui care i-a plătit. Lui Onofrei Alexei i-au dezvăluit doar porecla „hahol”. Pe aceeași înregistrare se aude și motivul: concurență între agricultori;

- consideră apelanții că dat fiind faptul săvârșirii infracțiunii cu premeditare deși nu este o agravantă legală, Bargan, Mazuru și Mafteuța urmează să execute cei 4 ani de închisoare fără suspendarea executării;

- având în vedere faptul că în urma atacului, pe timp de noapte de către trei persoane mascate (cu glugile pe ochi) și înarmate li s-au cauzat în mod evident dureri fizice și frica de a fi omorâți sau lăsați infirmi, consideră că sumele solicitate spre încasare prin cererea de chemare în judecată sunt unele echitabile în raport cu gravitatea infracțiunii și urmările produse asupra stării lor psihologice atât în momentul atacului cât și după consumarea infracțiunilor;

- sentimentul de frică și realizarea faptului că în cazul în care Onofrei Serghei nu ar fi fost prin apropiere ca să vină în apărarea fratelui, Onofrei Alexei ar fi putut să sufere urmări mult mai grave și că în urma lui ar fi rămas văduvă soția și doi copii orfani urmează a fi reparat prin echivalent bănesc în suma de 300 000 lei solicitați spre încasare. Aceeași este și situația lui Onofrei Serghei căruia i-a fost frică pentru propria viață și integritate corporală.

3.2. *inculpatul Mașteuța Constantin*, care a solicitat, casarea sentinței și emiterea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă echitabilă, precum și să fie dispusă încasarea unui prejudiciu moral respectând-se principiile Convenției Europene pentru Drepturile și Libertăților Fundamentale ale Omului.

3.3. *inculpatul Bargan Gheorghe*, care a solicitat repunerea apelului în termen, admiterea acestuia și casarea sentinței cu emiterea unei noi hotărâri prin care să-i fie stabilită pedeapsă echitabilă, precum și să fie dispusă încasarea în contul părților vătămate a unui prejudiciu moral respectându-se principiile Convenției Europene pentru Drepturile și Libertăților Fundamentale ale Omului.

3.3. *inculpatul Mazuru Dan*, care a solicitat repunerea apelului în termen, admiterea acestuia și casarea sentinței cu emiterea unei noi hotărâri prin care să-i fie stabilită pedeapsă echitabilă, precum și să fie dispusă încasarea în contul părților vătămate a unui prejudiciu moral respectându-se principiile Convenției Europene pentru Drepturile și Libertăților Fundamentale ale Omului.

În argumentarea apelurilor, inculpații au invocat aceleași argumente, și anume:

- pedeapsa aplicată este prea severă, iar prejudiciului moral dispus pentru încasare este exagerat;

- instanța de fond, judecând cauza penală, circumstanțe ce atenuază/agravează răspunderea penală, nu a stabilit, totodată a constatat faptul că inculpații la locul de trai se caracterizează pozitiv, anterior nu au fost condamnați, vina au recunoscut și s-au căi sincer de cele comise;

- cu referire la cuantumul prejudiciului moral, dispus spre încasare în beneficiul părților vătămate, reieșind din circumstanțele cauzei, caracterul leziunilor corporale pricinuite pătimitorilor, apelanții consideră că suma dispusă spre încasare în beneficiul părților vătămate, nu este proporțională și echitabilă suferințelor suportate de aceștia, fiind una exagerată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2019, s-au respins ca nefondate apelurile declarate de către inculpați.

S-a admis apelul comun al părților vătămate Onofrei Alexei și Onofrei Serghei, s-a casat sentința parțial, în partea executării pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia:

Lui Mașteuța Constantin, Bargan Gheorghe și Mazuru Dan, recunoscuți culpabili în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 179 alin. (1), art. 287 alin. (3) Cod penal, cu

stabilirea pedepsei definitive în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, de 4 (patru) ani închisoare fiecăruia, de exclus suspendarea condiționată a executării pedepsei prevăzută de art. 90 Cod penal.

În rest sentința atacată a fost menținută.

4.1. Colegiul a considerat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpaților Mazuru Dan, Mafteuța Constantin și Bargan Gheorghe în săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 179 alin. (1) Cod penal, potrivit elementelor constitutive: *pătrunderea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia*; și art. 287 alin. (3) Cod penal, potrivit elementelor constitutive: *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșite cu aplicarea obiectelor pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății*.

Cu referire la numirea pedepsei penale, Colegiul a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei acesteia, incorect a aplicat prevederile legale, și în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, nu a ținut cont de limitele de pedeapsă prevăzute de lege, gradul de pericol social al faptei săvârșite reflectat de împrejurările săvârșirii sale, poziția procesuală a inculpaților în cadrul procesului penal, dar și personalitatea acestora.

Conform art. 16 Cod penal, infracțiunile săvârșite de către inculpați se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare și grave.

La stabilirea și individualizarea pedepsei penale în temeiul art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de fond a constatat lipsa circumstanțelor agravante și atenuante. Ținând cont de personalitatea inculpaților: Mazuru Dan anterior nu a fost condamnat, date ce îl caracterizează lipsesc, Mafteuța Constantin la locul de trai se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost condamnat, potrivit cazierului contravențional, anterior a comis fapte contravenționale, Bargan Gheorghe la locul de trai se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost condamnat, la evidență la medicul narcolog și psihiatru nu se află, au recunoscut vina și s-au căit sincer de cele comise, dar și aplicând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, a ajuns la concluzia că, corectarea și reeducarea inculpaților este posibilă fără izolarea acestora de societate, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare și suspendarea executării acesteia.

Astfel, instanța de apel a reținut drept plauzibil argumentul părților vătămate potrivit căruia, la emiterea sentinței instanța de fond a aplicat o pedeapsă prea blândă în coraport motivele, scopul urmărit de inculpați și cu consecințele survenite în urma comiterii infracțiunii.

Colegiul a consemnat că prima instanță incorect a constatat că condițiile necesare pentru a fi invocată instituția suspendării condiționate a executării pedepsei sunt întrunite, mai mult ca atât instanța nu a indicat în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei, în corespundere cu prevederile art. 90 Cod penal.

În acest context, s-a considerat că la aplicarea pedepsei inculpaților pentru infracțiunile săvârșite, prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal, totodată neținând cont și de faptul că au săvârșit o infracțiune ușoară și una gravă, care atentează la inviolabilitatea domiciliului, și una din valorile primordiale protejată de

legea penală - integritatea corporală și sănătatea persoanei.

Ajungând la concluzia privind greșita aplicare de către instanța de fond în privința inculpaților a prevederilor art. 90 Cod penal, Curtea de Apel Chișinău a remarcat că aceștia nu au recuperat prejudiciul moral cauzat părților vătămate, precum și cheltuielile de judecată, au pătruns pe timp de noapte în domiciliu străin, au manifestat acțiuni ce se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, au aplicat lovituri cu bâte din lemn părților vătămate, cauzându-le dureri fizice și psihice, astfel că scopul pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpaților, precum și prevenirea săvârșirii noii infracțiuni, poate fi realizat doar cu privarea acestora de societate, cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe termen de 4 ani, în limitele minime prevăzute de sancțiunea articolului incriminat.

În altă ordine de idei, Colegiul a specificat că mărimea prejudiciului moral solicitat de partea vătămată Onofrei Alexei în sumă de 300 000 lei și de către Onofrei Serghei în sumă de 200 000 lei, nu a fost dovedit în cuantumul cerut. S-a reținut că părțile vătămate fără îndoială au avut de suferit și moral în urma acțiunilor ilegale ale inculpaților, prin faptul că au avut stări de stres, disconfort, dureri suportate, suferințe fizice, fiindu-le cauzate diverse leziuni corporale sub formă de plăgi contuze, echimoze, și excoriații, ceea ce în mod evident le-a cauzat amândurora dureri fizice, dar și psihice, fiind atacați în propriul domiciliu de către persoane necunoscute care aveau bâte în mână, însă Colegiul a considerat că mărimea prejudiciului moral pretins, este exagerat de mare.

O recompensă echitabilă și rezonabilă a prejudiciului moral suportat de părțile vătămate, în opinia instanței de apel, constituie echivalentul sumei de 30 000 și respectiv 20 000 lei, prima instanță argumentând poziția, luând în considerație toate circumstanțele cauzei și raportându-le la normele legale corespunzătoare, astfel instanța a considerat necesar de a nu interveni în această parte a sentinței.

Ce ține de încasarea cheltuielilor de judecată, s-a reținut că prima instanță în mod corect a dispus încasarea de la Mazuru Dan, Mafteuța Constantin și Bargan Gheorghe în mod solidar în beneficiul lui Onofrei Alexei și Onofrei Serghei a sumei de 2 500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, recurs ordinar, în numele inculpaților, declară avocatul Leșan Nicolae, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor emise pe caz, și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpaților Mazuru Dan, Mafteuța Constantin și Bargan Gheorghe să le fie stabilită pedeapsă echitabile, precum și să fie dispusă încasarea în contul părților vătămate a unui prejudiciu moral, respectându-se principiile Convenției Europene pentru Drepturile și Libertățile Fundamentale ale Omului.

În motivarea recursului avocatul indică că instanțele ierarhic inferioare, stabilind pedeapsa inculpaților, nu au ținut cont de faptul că ultimii au recunoscut vina în comiterea infracțiunilor incriminate, anterior nu au fost judecați, nu au antecedente penale, nu au ținut cont de căința sinceră a acestora și posibilitatea reeducării lor fără izolarea de societate.

Reieșind din scopul pedepsei penale, și anume prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpaților cât și a altor persoane, recurentul consideră că pedeapsa stabilită inculpaților este prea aspră, nefiind una echitabilă, putând astfel a fi revăzută, cu acordarea acestora înalta încredere și posibilitatea reală de a se reeduca, fără izolarea lor de societate.

Totodată, recurentul consideră că prejudiciul moral dispus spre încasare din contul

inculpaților în favoarea părților vătămate, este unul excesiv, ce nu corespunde cu prevederile CEDO.

5.1. Pe marginea recursului declarat, procurorul depune referință prin care solicită inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, motivând că instanța de apel, casând sentința instanței de fond și condamnând inculpații pentru infracțiunile comise, și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei, ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de persoana celor vinovați, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, iar în final le-a stabilit acestora o pedeapsă echitabilă, pentru fiecare.

Cu referire la alegația recurentului în partea dezacordului cu sentința în latura civilă, procurorul a menționat că sumele prejudiciului moral încasate de la inculpați în beneficiul părților vătămate, sunt juste și conforme exigențelor legale, bazate pe dispozițiile art. 1423 alin. (1) și (2) Cod civil, incluzând compensarea pentru tulburările psihice prin care au trecut părțile vătămate după săvârșirea imediată a infracțiunii și până în prezent.

6. Judecând recursul ordinar și verificând legalitatea hotărârii atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal lărgit luând în considerație prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, conchide că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, *instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.*

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În susținerea recursului declarat avocatul a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, însă nespecificând care anume eroare din cele enumerate a fost comisă de către instanța de apel.*

Totodată, reieșind din cerințele înaintate de către recurent, instanța deduce că motivele recursului respectiv se încadrează și în baza art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală care prevede că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.* Instanța de recurs menționează însă că, prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al

prezenței erorii de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul constată, că autorul recursului nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite, invocând doar dezacordul cu pedeapsa stabilită inculpaților și quantumul prejudiciului moral stabilit și încasat de către instanțele de fond din contul inculpaților în beneficiul părților vătămate, din care motiv va fi supusă verificării hotărârea judecătorească contestată doar sub aspectul laturii civile și stabilirii pedepsei.

Potrivit sentinței instanței de fond, inculpaților li s-au stabilit pedepse sub formă de închisoare, cu suspendarea executării acesteia pe termen de probațiune de 2 ani fiecare.

Examinând apelurile declarate în speță, instanța de apel a dispus admiterea celui declarat de către părțile vătămate, casând parțial sentința, doar excluzând suspendarea condiționată a executării pedepsei prevăzută de art. 90 Cod penal aplicată în privința inculpaților.

În recursul declarat, care este unul nemotivat, se solicită casarea hotărârilor judecătorești, în partea stabilirii pedepselor inculpaților Mazuru Dan, Mafteuța Constantin, Bargan Gheorghe și pronunțarea unei noi hotărâri prin care ultimilor să le fie stabilite pedepse echitabile, fără însă a concretiza ce categorie de pedepse urmează a fi aplicate acestora.

După cum s-a menționat, temeiurile pentru recurs semnalate de recurent nu sunt incidente în prezenta cauză, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepselor în privința lui Mazuru Dan, Mafteuța Constantin și Bargan Gheorghe, stabilite conform sancțiunilor articolelor incriminate, iar în sprijinul statuării respective se relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a quantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Astfel, conform alin. (1) art. 75 Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.*

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după

cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de persoana celor vinovați, de faptul că aceștia au recunoscut vina total, cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovaților, precum și de condițiile de viață ale acestora.

În conformitate cu art. 61 Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

Instanța de recurs precizează că, ajungând la concluzia privind aplicarea în privința inculpaților a pedepselor sub formă de închisoare, fără aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, Curtea de Apel Chișinău corect a remarcat că aceștia nu au recuperat prejudiciul moral cauzat părților vătămate, precum și cheltuielile de judecată, au pătruns pe timp de noapte în domiciliu străin, au manifestat acțiuni ce se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, au aplicat lovituri cu bâte din lemn părților vătămate, cauzându-le dureri fizice și psihice, astfel că scopul pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpaților, precum și prevenirea săvârșirii noii infracțiuni, poate fi realizat doar cu privarea acestora de societate pe termen de 4 ani, pedeapsă care și în viziunea instanței de recurs este una *echitabilă*.

După cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la casarea parțială a sentinței instanței de fond, or în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acesteia nu s-au stabilit.

Reieșind din cele expuse, Colegiul concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie întemeiată și motivată prin stabilirea în privința inculpaților a unor pedepse privative de libertate, pedepse care răspund scopului de corectare și reeducare a inculpaților prevăzut de art. 61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestora față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar argumentul invocat de recurent, urmând a fi declarat ca neîntemeiat.

Cu referire la prejudiciul moral încasat din contul inculpaților de către instanțele de fond în beneficiul părților vătămate, Colegiul lărgit reține că legiuitorul a acordat prerogative anume instanței de judecată de a aprecia și determina cuantumul prejudiciului moral ce urmează a fi încasat. Or, art. 1423 alin. (1) Cod civil, coroborat cu art. 219 alin. (4)

Cod de procedură penală, expres prevede că mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanță în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al făptuitorului prejudiciului și de măsura în care compensarea poate aduce satisfacere persoanei vătămate. Ținând cont de aceste împrejurări, se urmărește scopul ca evaluarea să nu fie una subiectivă ori pentru a nu se ajunge la o îmbogățire fără just temei. Astfel, instanța de recurs menționează că despăgubirile pentru daune morale se disting de cele pentru daunele materiale prin faptul că acestea nu se probează, ci se stabilesc de instanța de judecată prin evaluare.

În speță Colegiul consideră că instanțele de fond just au considerat sumele de 30 000 lei și 20 000 lei dispuse de a fi încasate de la fiecare inculpat în beneficiul părții vătămate Onofrei Alexei și respectiv Onofrei Serghei, drept unele echitabile, care corespund suferințelor psihice suportate de aceștia în urma acțiunilor inculpaților.

Concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa, sunt juste iar criticile recurentului nu constituie temeiuri de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel. Reținând prevederile sus menționate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocat în numele inculpaților, și potrivit legii decide respingerea acestuia ca inadmisibil.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Leșan Nicolae în numele inculpaților, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2019, în cauza penală în privința lui Mazuru Dan, Mafteuța Constantin și Bargan Gheorghe, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 17 iulie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

Maria Ghervas

Dumitru Mardari